

Bilag 25.

Oversættelse.

**Ambassadør Otto Borchs indlæg i 5. udvalg den 26. oktober 1970
om generalsekretærens budgetforslag for 1971.**

En anset videnskabsmand med særligt kendskab til internationale organisationer har bemærket, at hvis man i et forsøg på at forstå De forenede Nationers beskaffenhed og funktion var tvunget til at vælge mellem FN-pagten og FN's årlige budgetter, ville man gøre klogt i at vælge budgetterne som primært studiemateriale. Selvom dette måske nok er at sætte sagen på spidsen, antyder det, at budgettet er det middel, hvorved medlemslandenes fælles mål, som de udtrykkes i de programformulerende organers beslutninger, omsættes i positiv handling. Som Maurice Bertrand anfører i sin beretning, som har høstet megen anerkendelse, og som jeg senere skal vende tilbage til, er budgettet faktisk det eneste dokument, der kan give et pålideligt billede af organisationens virksomhed. 5. udvalg, der tillige med det rådgivende udvalg for administrations- og budgetspørgsmål gennemgår budgettet og behandler dermed beslægtede spørgsmål, må således forekomme at være et lige så velegnet forum som noget til at foretage den vurdering af FN's hidtidige resultater, fejltrin og fremtidige muligheder som FN's 25-års jubilæum har givet anledning til.

Efter den danske regerings opfattelse har De forenede Nationer vist sig at være en levende og dynamisk organisation med en imponerende evne til at tilpasse sig stadigt skiftende omgivelser og en voksende medlemskreds. Intetsteds afspejler dette sig tydeligere end i budget-dokumenterne, selvom disse, som hr. Bertrand meget rigtigt har påpeget, lader meget tilbage at ønske, når det gælder en fremstilling af organisationens virksomhed.

Af et af de for 5. udvalg foreliggende dokumenter, beretningen om generalsekre-

tærens undersøgelse af udgiftsstigningerne i FN's almindelige budget, fremgår det klart, hvorledes budgettet i FN's levetid er vokset fra den beskedne sum af 19. mill. dollars i 1946 over 40-60 mill. dollars i 1950'erne, hvor det stabiliseredes efter de første etableringsår, til næsten 200 mill. dollars ved begyndelsen af 1970'erne. Den hastige vækst igennem hele tiåret fra 1950 til 1960 er en følge dels af den almindelige stigning i medlemstallet og dels af FN's øgede virksomhed på det økonomiske og sociale område.

Denne udvikling, som den danske regering hilser med glæde som et udslag af intensiveret internationalt samarbejde om løsningen af presserende verdensproblemer, har været ledsaget af en positiv selvransagelse og en reformånd hos de pågældende hovedorganer, der har som formål at sikre, at arbejdet udføres med den størst mulige effektivitet, således at medlemslandene kan være forvissede om, at de investerede midler anvendes bedst muligt. Som eksempler herpå kan nævnes to yderst betydningsfulde beretninger: Sir Robert Jacksons om kapaciteten af FN's maskineri for udviklingsbistand og hr. Maurice Bertrands om programmering og budgettering indenfor FN-systemet. Førstnævnte beretning har givet anledning til vigtige reformer inden for UNDP, medens sidstnævnte har dannet et fortrinligt grundlag for moderniseret planlægning, opstilling af arbejdsprogrammer og budgetlægning inden for FN-systemet i almindelighed og FN selv i særdeleshed. Et yderligere udslag af denne sunde udvikling er beretningen fra den canadiske hovedrevisor om oprettelsen af en datacentral for FN-systemet i Genève, som 5. udvalg vil få lejlighed til at drøfte på indeværende samling.